Dosarul nr.4r-1879/25 Judecătoria Bălți sediul Central
/4-25072489-03-4r-24072025/ Judecător: Lina Popescu

D E C I Z I E
în numele Legii

09 septembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către **contravenienta Buga Ludmila și avocatul Popa Alexandru în interesele contravenientei,** împotriva hotărârii judecătoriei Bălți sediul Central din 19.06.2025, emisă în cauza lui **Buga Ludmila** care a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzută de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

La 14.05.2025 agentul constatator din cadrul IP Bălți, Veaceslav Ilașcu, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 523706 în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, Buga Liudmila, în perioada august-octombrie 2024 a acceptat surse financiare prin intermediul aplicației PSB bank, în scopul votării a unui anumit candidat la alegerile din 2024 și variant „nu” la referendumul constitutional din 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul IP Bălți, MAI06 523706, adoptată la 14.05.2025, Buga Liudmila a fost sancţionat pentru săvîrşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 471 alin. (1) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 750 u.c. echivalent a 37 500,00 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei.

La 19.05.2025 contravenientul Buga Liudmila a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 523706 și decizia de sancționare din 14.05.2025
întocmite de agentul constatator Veaceslav Ilașcu în privința lui Buga Liudmila pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 19.06.2025, s-a respins contestația depusă de către Buga Liudmila împotriva procesului-verbal cu privier la contravenţie din 14.05.2025 întocmit de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Veaceslav Ilașcu, și a deciziei de sancționare din 14.05.2025, în privința lui Buga Liudmila pentru săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Procesul-verbal cu privire la contravenție din 14.05.2025 și decizia din 14.05.2025 de aplicare a sancțiunii cu amendă de 750 u.c. egal cu 37 500,00 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Buga Liudmila, s-au menținut fără modificări.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenienta Buga Ludmila a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului declarat cu pronunțarea unei noi decizii privind admiterea contestației şi cu anularea procesului verbal cu privire la contravenție şi decizia cu privire la sancționare din data 14 mai 2025, cu încetarea procesului contravențional pe marginea acuzației formulate în raport cu subsemnata Buga Ludmila în legătură cu nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție dar şi din motivul că în conduita subsemnatei lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 Cod contravențional.

În motivarea recursului declarat indică faptul că, soluţia şi argumentele instanţei de fond sunt neîntemeiate, ilegale, adoptate în contradicţie cu circumstanţele cauzei şi grave vicii de procedură.

Menționează că, la caz unicul probatoriu la acest dosar este procesul verbal întocmit în baza propriei aprecieri al agentului de constatare pe care instanța l-a considerat irefutabil, fără să mai examineze alte circumstanțe ale cauzei, poziţia şi argumentele contestatarei etc. Instanţa de fond a menționat că contestatara nu a venit cu probe pentru a combate poziţia agentului de constatare, şi asta ar înseamnă că concluziile din procesul verbal sunt veridice şi probate.

Recurentul conchide că, prin hotărârea sa, instanţa de fond a încălcat unul din principiile de bază ale unui stat de drept şi principii de bază ale unui proces contravențional/penal - principiul prezumţiei de nevinovăţie.

Astfel, consideră că instanţa de fond era obligată să examineze cauza cu respectarea principiilor constituționale menţionate supra, contestația urma să fie examinată echidistant, fară a da prioritate vreunei părţi şi fără a pune sarcina de a proba nevinovăția pe seama contestatarului.

Menționează că, instanța a făcut referire la unele acte procesuale din alte dosare care nu au nicio legătură cauzală cu faptele incriminate contestatarei. Instanța a concluzionat eronat că o asociere a unui număr de telefon şi existența unei aplicații bancare este de ajuns de a constatat existența tuturor componentelor contravenției de corupere electorală pasivă prevăzută la art. 47/1 Cod contravențional.

Prin urmare, instanța de fond a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, a ignorat prevederile legale exprese, a interpretat şi aplicat arbitrar norma legală, nu luat în calcul argumentele recurentului şi nici jurisprudența CEDO în cazuri similare.

La fel, recurentul consideră că instanța de fond nu verificat problemele esențiale ale cauzei. Instanța nu a verificat cum agentul de constatare şi-a realizat dreptul discreționar în activitatea sa. A fost ignorat faptul că intimatul a încălcat principiile uni proces echitabil. Instanța a ignorat analiza scopului acordat de lege şi proporționalitatea sancțiunii.

Indică faptul că, instanța nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc. Instanța nu a verificat dacă acești bani au ajuns anume pe contul recurentului, dacă recurentul este cel care a pretins şi a beneficiat. Instanţa nu a verificat dacă banii au fost transmiși anume pentru a influenta votul la alegeri sau referendum. Instanţa nu a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc - adică dacă recurentul a dus fapta la bun sfârșit şi a acționat anume după cum prevede fapta contravențională - adică dacă votul său a fost influențat.

Drept urmare, nu există nicio probă care ar confirma că de acel telefon mobil sau de acea aplicație s-a folosit recurentul. Nu există nici o probă că recurentul a primit transfer de bani. Nu există nici o probă care ar confirma că recurentul a ridicat careva sume de bani. în final nu există nici o probă care ar confirma că banii au fost transmiși cu scop de corupere electorală şi în genere dacă recurentul a participat la alegeri şi cum a votat.

Menționează că, agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfășoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale.

La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele şi circumstanțele incriminate contravenientului. Cum a comis această contravenţie imputată, de către agentul constatator nu a fost indicat.

Așadar, recurentul susține că nu este există nicio probă, care să dovedească cine anume a dat bani, care persoană fizică. O aplicaţie bancară nu poate fi subiect al contravenţiei. Nu este menţionat clar şi fără echivoc timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă aceşti bani au ajuns anume la mine. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la

alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Mai mult ca atât, agentul de constatare nu a verificat dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către contravenient. Nu a fost nici într-un fel înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terţă.

Totodată, instanța nu a putut înlătura dubiile menționate supra. în pofida acestuia fapt, contrar prevederilor art. 375 din Codul contravențional dubiile nu doar că nu au fost înlăturate dar au fost interpretate în defavoarea contravenientului.

La fel, indică că instanța nu a dat aprecierii faptului că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenţi indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47/1 Cod contravențional.

Atenționează asupra faptului că, o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin.(1) art.47[1] cod contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător.

La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârşirea de către subsemnat a faptei de corupere electorală pasivă.

Susține că, agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât să fie răsturnat principiul in dubio pro reo. Nicio probă nu are valoare prestabilită iar simplul fapt al întocmirii procesului verbal este insuficient pentru atragerea persoanei la răspundere contravenţională. Or, agentul constatator a aplicat sancţiunea doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția contravenientului.

Deci, remarcă că instanța de fond a examinat formal cauza, nu a cercetat pe deplin starea de fapt a speţei şi nu a dat un răspuns explicit tuturor problemelor de drept ridicate de către participanții la proces în faţa instanței.

La fel consideră că, prin omisiunea instanței de fond de a răspunde argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, recurentul este îndreptățit să susţină că actul judecătoresc nu este suficient motivat şi că poziția sa în speţa dată nu a fost examinată în mod echitabil, ceea ce presupune încălcarea art. 6 din Convenţia Europeană.

Arată că, în speţă procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și la caz lipsesc probe incontestabile care să demonstreze

potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speţă a faptei contravenționale şi a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumţia de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajung la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției.

Susține că, în speță nu este demonstrat că în faptele recurentului, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 Cod contravențional. Potrivit prevederilor art.441 alin. (1) lit. a) CC (1) Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

În consecinţă, considerentele instanţei referitoare la lipsa obiecţiilor şi acceptarea sancţiunii nu pot produce efecte juridice de limitare a dreptului la contestaţie şi nu pot fi interpretate ca o recunoaştere implicită a faptei sau a vinovăţiei, cu atât mai mult în absenţa unei informări clare şi prealabile asupra drepturilor sale fundamentale.

Faptul că persoana figurează într-o listă neoficială sau neautentificată nu este suficient pentru a-i atribui o faptă contravenţională, în lipsa dovezilor privind sursa, autorul şi mijlocul de obţinere a acestei liste.

A menționat faptul că, nu este clar cine a întocmit lista, în ce context şi în baza căror informaţii, iar aceasta nu este semnată, nu are denumire oficială şi nu este anexată vreunui act procedural (proces-verbal, ordonanţă, raport de expertiză etc.). Lista nu constituie mijloc de probă în sensul art. 425 alin. (2) Cod contravenţional, nefiind un înscris administrat legal în cadrul cauzei, nu provine dintr-o acţiune procedurală autorizată şi nu este însoţită de nicio dovadă care să-i confirme autenticitatea sau relevanţa.

La fel a indicat că, simpla menţionare a faptului că o aplicaţie a fost instalată pe un telefon nu echivalează cu demonstrarea utilizării acesteia pentru comiterea faptei pretinse. Nu există probe privind momentul instalării, scopul utilizării, extragerea efectivă a unor mijloace băneşti sau recepţionarea de mesaje.

Temeinicia hotărârii a fost contestată și de către avocatul Popa Alexandru în interesele contravenientei Buga Ludmila solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii cu dispunerea achitării lui Buga Ludmila de sub învinuirea adusă în baza art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional.

Apărarea consideră că, hotărîrea Judecătoriei Bălţi sediul Central din 19 iunie 2025 ca fiind neîntemeiată şi ilegală, or analiza conţinutului actului contestat în raport cu circumstanţele cauzei şi piesele din dosar denotă caracterul abuziv, arbitrar, neîntemeiat şi ilegal al acestuia, caracter ce derivă din examinarea superficială şi tendenţioasă a cauzei contravenţionale, şi apreciere similară a probelor şi circumstanţelor de drept.

Un prim aspect, asupra căruia instanţa de fond nu s-a expus, şi l-a motivat simplist prin lipsa viciilor şi temeiurilor de nulitate a procesului verbal cu privier la contravenție din 14 mai 2025, se referă la învinuirea adusă lui Buga Ludmila.

Prin urmare, încadrarea juridică efectuată de agentul constatator nu permite a considera corespunderea exacta dintre semnele componenței contravenției și pretinsele acțiuni admise de către Buga Ludmila, în sensul incriminării art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, întrucât desi se indică că ar fi acceptat careva mijloace financiare, nu este indicate valuta și cuantumul acestora, la fel nu este indicat data recepționării/acceptării acestor mihloace bănești.

Constată că învinuirea adusă lui Buga Ludmila precum și fapta pentru care a fost sancționat nu este clară.

Susține că, instanța de fond pentru a statua asupra vinovăției lui Buga Ludmila în comiterea contravenției incriminate a enumerate doar probele prezentat de către agentul constatator, în continuare indicând că au fost cercetate, enumerându-le și descriindu-le fragmentar, pe alocuri chiar denaturându-le, ceea ce nu echivalează cu aprecierea lor, iar nepronunțarea instanței supra acestor argumente echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, ceece în mod inevitabil impune casarea hotărârii și rejudecarea cauzei.

Procedura înştiinţării legale a fost executată.

Conform prevederilor **art.471 alin.(1) Cod Contravențional**, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces nu au parvenit careva referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurenții nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Conform art.473 alin.(1) pct.1 lit. c) Cod contravențional al RM, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul este nefondat.*

În motivarea concluziei adoptate, Colegiul reține corectitudinea soluției judiciare privind respingerea contestației formulate de contravenienta Buga Ludmila, rezultată dintr-o examinare publică, nemijlocită și contradictorie în sensul art.452 alin.(1) Cod contravențional a cauzei, cu examinarea amplă de către instanța de fond a cauzei cu respectarea strictă a normelor procesual

contravenționale prevăzute la art.art.453 – 462 Cod contravențional, printr-o apreciere obiectivă în sensul art.425 Cod contravențional și respectiv 425 alin.(2) (5) Cod contravențional, a probelor acumulate în raport cu care întemeiat a dispus respingerea argumentelor invocate de contestator, corect concluzionând legalitatea atragerii acesteia la răspunderea contravențională pe art.47/1 alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul că, Buga Ludmila în perioada august-octombrie 2024 a acceptat surse financiare prin intermediul aplicației PSB bank, în scopul votării a unui anumit candidat la alegerile din 2024 și variant „nu” la referendumul constitutional din 2024.

Or, în cauza dedusă judecății, instanța și-a bazat concluzia de respingere a contestației, pe următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție din 14.05.2025, proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 14.05.2025, proces-verbal privind examinarea comunicațiilor electronice din 14.05.2025, copia mesajelor telefonice, raport de analiză informational-criminală.

Astfel, aceste probe indicate supra în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert săvârșirea contravenției imputate contravenientului.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră că, prima instanță justificat a conchis că la caz s-a constatat cu certitudine că organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate just de instanță.

Nu corespunde situației faptice reținute la caz contravenientei cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate ei în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, or în acțiunile acesteia cert s-au constatat, că coruperea electorală pasivă este o contravenție materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.47[1] Cod contravențional se caracterizează prin intenție directă.

Scopul infracțiunii de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într -un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul

referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravențional.

Argumentele contraventientului privind lipsa în acțiunile lui Buga Ludmila a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, Colegiul penal le apreciază ca fiind declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul când ultima, a pretins (a acceptat sau a primit) personal de la reprezentanții Blocului „Victoria-Pobeda”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești, care nu i se cuvin, în schimbul exercitării/neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt şi de drept ce ar genera nulitatea actului privind constatarea faptei contravenționale, or, în urma verificării legalității și corectitudinii procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat de agentul constatator careva dubii şi incorectitudini în concordanță cu norma art.443 Cod contravențional nu au fost constatate, de asemenea forța probantă a procesului-verbal în cauză nu a fost răsturnată, nefiind demonstrată o altă situație de fapt decât cea reținută de către agentul constatator la întocmirea actului contestat. De rând cu aceasta, se concluzionează lipsa erorilor de drept procesual, pretinse a fi admise în sensul art. 443 Cod contravențional de către agentul constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, copia căruia ia fost înmânată contravenientului sub semnătură.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele și just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Buga Ludmila în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Buga Ludmila la depunerea contestației în ordinea art. 448 Cod contravențional nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia, faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

De rând cu aceasta, Colegiul penal consideră neîntemeiată poziția recurentei pe faptul că, soluția instanței este neîntemeiată și ilegală, fiindu-i astfel lezat

dreptul contravenientei la un proces echitabil, or această poziție este una perfect declarativă, având tentă de a induce în eroarea factorul represiv al statului de a sancționa subiecții activi care se implică în mod vădit și comit atacuri directe asupra procesului democratic al alegerilor, împiedicând astfel esența desfășurării unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor, fără careva implicări asupra respectării principiului votului liber exprimat, care în esență a fost pus sub presiune, odată ce aceasta în perioada anului 2024, având calitate de alegător cu drept de vot, a pretins (a acceptat sau a primit) personal de la reprezentanții Blocului „Victoria-Pobeda", prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank" din Federația Rusă, mijloace bănești, care nu i se cuvin, în schimbul exercitării/neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

În cauza deferită justiției, nu este pus la dubii dreptul contravenientului la întruniri și nici dreptul acestuia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47^1 Cod contravențional, care urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe. Or, în cadrul situației analizate se impune necesitatea imperioasă de a fi trecut în revistă faptul că, votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și programe politice desfășurate între partidele politice și între candidați.

Totodată, recurenții în recursul declarat critică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerând că agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional şi nu a elucidat toate aspectele speței şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului, argumente care nu pot fi reținute, deoarece la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, Colegiul penal constată că toate probele administrate pe caz au primit o apreciere obiectivă, concluziile privind vinovăția lui Buga Ludmila în comiterea contravenției imputate în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru care a fost sancționată la data de 14.05.2025, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar invocările aduse de recurenți, precum că, instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs.

De rând cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul recurentului prin care își manifestă dezacordul cu actul întocmit de către agentul constatator și cu hotărârea instanței de fond în privința nerecunoașterii vinovăției de către Buga Ludmila, or această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Or, nerecunoașterea vinei de către contravenienta Buga Ludmila reprezintă în principal un drept al său de a nu se auto incrimina, garantat de art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Astfel, se poate concluziona că de către agentul constatator a fost făcută o apreciere corectă a probelor acumulate, fiind just încadrate acțiunile lui Buga Ludmila în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, fiind constatat faptul contravenției și vinovăția acesteia în comiterea ei, ultima fiindu-i aplicată sancțiune contravențională echitabilă faptei comise sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalent a 37 500 lei sancțiune care este în raport cu fapta comisă, cuantumul amenzii nedepășind limitele stabilite de legislator la dispoziția legii aplicate.

În continuare, Colegiul penal găsește necesar a respinge argumentul recurentei invocat prin faptul că, nu există nicio probă care ar confirma că de acel telefon mobil sau de acea aplicație s-a folosit recurenta, nu există nicio probă că recurenta a primit transfer de bani, or fără consimțământul activ al utilizatorului, instalarea aplicației PSB pe telefonul personal nu ar fi fost posibilă, iar existența numărului de telefon identificat ca fiind al recurentei, utilizat în corespondență cu aplicația PSB, constituie o dovadă suficientă de implicare activă, ce nu poate fi calificată drept pasivitate accidentală sau întâmplătoare.

Așadar, constatările instanței de fond, preluate de instanța de recurs, se bazează pe probe tehnice, nu pe simple presupuneri, iar recurenta nu a prezentat dovezi contrare care să răstoarne aceste concluzii.

Drept urmare, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Buga Ludmila i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea

adusă celui din urmă, Colegiul ajunge la concluzia că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului tot odată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

Prin urmare, instanța de recurs subliniază că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată, fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri, fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Așadar, Colegiul conchide temeinicia soluției judiciare cu privire la respingerea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator, nefiind invocate alte argumente care ar determina pretinsa anulare a procesului-verbal contravențional, precum și nefiind stabilite date care ar afecta legalitatea procesului contravențional și temeinicia soluției adoptate pe caz, Colegiul prin respingerea recursului declarat pe caz, va păstra hotărârea neschimbată.

Reieșind din cele expuse supra și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către **contravenienta Buga Ludmila și avocatul Popa Alexandru în interesele contravenientei,** împotriva hotărârii judecătoriei Bălți sediul Central din 19.06.2025, emisă în cauza lui **Buga Ludmila**, se respinge ca nefondat, hotărârea respectivă se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:

Judecătorii: